

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

734. An simoniacum sit resignare in favorem Titii, ut is Resignantem moneat, ubi beneficium aliquod in urbe Titii vacabit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

debitori conferat timore amittendi debitum, sive ut debitum ab eo consequi possit, si nullum pactum intercedat, per quod imponatur nova obligatio in futurum debitori; eod quod tunc collator solum petat, quod suum est, sive quod sibi ex precedente alio contractu est liquidè debitum, adeoque adhuc gratis conferat beneficium. Fore tamen simoniacum, si conferat debitori beneficium addito novo pacto securitatis in futurum, pro quibus citat Suar. l. 4. de simon. c. 37. n. 18. qui etiam ibi addat; si debitor differendo solutionem, manifestam vim & injuriam inferret, posse dari spirituale aliquid, non ut pretium, sed ut medium tollendi vexationem, modò scandalum & omnis irreverentia caveri possit. Pro quo etiam citat Laym. Tb. mor. l. 4. tr. 10. c. ult. n. ult. de quo postremo plura paulò post.

Questio 733. An simoniacum sit resignare beneficium, ut resignatarius resignanti, vel alteri ferat suffragium in electione aliqua, aut presentatione, seu adeptione alicujus beneficii, vel officii?

Respondeo affirmativè. Paris. l. 14. q. 4. n. 5. & ex eo Azor cum communi. Idem est, si quis promittat, se resignaturum in favorem Titii, si operà illius, aut alterius beneficium aliud fuerit adeptus. Azor loc. cit. quia in his fit resignatio pro pretio rei spiritualis, quod prohibetur c. sicut canon satis. de simon. Paris. cit. q. 4. n. 6. nec solum resignatio est simoniaca, dum datur aliquid temporale, sed etiam dum datur aliquid spirituale. Paris. ibid. n. 1. citans Joan. Caraf. de simon. mental. n. 65.

Questio 734. An simoniacum sit resignare in favorem Titii, ut is resignantem moneat, seu certior em faciat, ubi beneficium aliquod in urbe Titii vacabit?

Respondeo affirmativè. Paris. cit. q. 4. citans Nav. in man. c. 23. n. 107. & cum illis Azor loc. cit. addit etiam Paris. n. 8. statuisse Gregor. II. in Constitut. sua 4. nihil dandum nunciacionibus vacationes beneficiorum.

Questio 735. An simoniacum sit resignare ea conditione, ut Resignatarius, vel alius resignet beneficium suum in favorem resignantis, aut alterius, puta amici, nepotis &c.

1. Respondet Azor. cit. c. 27. q. 5. indistinctè committi hoc modo simoniam; eodem modo respondet Paris. l. 14. q. 4. n. 3. citans Nav. in man. c. 23. n. 100. Innoc. Jo. And. relati à Vitalino in Clem. unica. de rer. permut. n. 43. Verùm procedendo distinctè us,

2. Respondeo secundò, Petrum resignare suum beneficium Paulo eà lege, ut vice versà Paulus resignet Petro suum beneficium, simoniacum non est, ubi talis reciproca resignatio plus non involvit quàm permutationem beneficiorum, quæ fieri potest coram Ordinario. Idipsum sentire videtur Paris. loc. cit. n. 4. dum responsonem suam, quæ dixerat, illam reciprocam resignationem, qua quis resignat alteri suum beneficium, ut is iterum suum resignet sibi, simoniacum esse, sic limitat, ut velit, non procedere, quoties id fuit in supplicatione expressum, ut communiter practicatur, intellige, etiam coram Ordinario. De cetero permutare beneficia, etiam nullà interveniente pecunià, vel alio

temporali æquivalente, si talis permutatio fiat per pactum privatorum sine auctoritate Superioris, est simonia jure humano Ecclesiastico prohibita, seu inducta. Lott. l. 3. q. 29. n. 101. Pirrh. ad tit. de simon. n. 124. (ubi tamen addit, vel saltem illicita, quia jure Ecclesiastico, nempe c. cum olim. c. questum. de rer. permut. prohibita) Castrop. de simon. d. 3. p. 15. n. 3. citans Rebuff. in pr. tit. de permut. n. 52. Suar. l. 4. de simon. c. 31. n. 8. Valent. d. 6. c. 26. p. 3. Rodoan. de simon. p. 3. c. 3. n. 13. contra gl. & Innoc. in cit. c. questum. tenentes, præbendas ejusdem Ecclesiæ, & strationis posse privatim permutari. Sed neque coram Ordinario possunt permutari beneficia inæqualium proventuum, ita ut de ejus consensu inæqualitas illa compensetur pecunià, aliòve temporali sine labesimonia: cum enim Ordinarius non possit fructus à titulo spirituali beneficii separare (uti id potest Papa, & hiac de ejus consensu hæc compensatio fieri potest) translato titulo, transferretur necessariò & jus ad fructus; adeoque, si pro hoc jure translato consentiret Ordinarius exigi pretium, foret in justum, & simoniacum. Castrop. loc. cit. p. 16. n. 1. citans gl. in c. cum pridem. de padis. Lessium de iust. l. 2. c. 35. n. 104. Suar. l. 4. de simon. c. 34. n. 10. Idemque erit, si compensaretur dicta inæqualitas fructuum etiam proveniens ex decimis, primitiis, oblationibus (quos fructus spirituales vocat Castrop. loc. cit. n. 2.) imposta de consensu Ordinarii pensione pinguiori beneficio; quia Ordinarius neque ex ista causa pensionem imponere potest. Castrop. loc. cit. n. 3. citans Garc. p. 1. c. 5. n. 341. & 344. Suar. ubi ante. Valent. Rodriq. & c. juxta dicta à nobis suprà de pens. contra Gonz. gl. 5. §. 5. Nav. conf. 74. & 75. de simon. n. 4. Delphin. de jurep. l. 2. q. 16. n. 161. &c.

3. Respondeo tertio: Est tamen simoniaca illa alia reciproca resignatio, dum Petrus resignat beneficium suum in favorem nepotis Pauli eà lege, ut Paulus sibi, seu Petro resignet suum. Azor. Paris. l. 14. q. 4. n. 11. citans Less. l. 2. de iust. c. 35. n. 87. Suar. ubi ante. n. 18. eod quòd, licet etiam in tali resignacione adesse videatur quædam permutatio, ea tamen mixta sit cum resignacione in favorem, quæ Ordinariis omnino prohibita est, Castrop. loc. cit. citans iidem.

4. Respondeo quarto: Idem dicendum de resignacione triangulari. v. g. dum resigno meum beneficium Petro, ut Petrus renunciet suum Paulo, & Paulus suum mihi, quia fortè meum beneficium commodius est Petro, & Petri beneficium Paulo, & Pauli beneficium mihi. Paris. l. 14. q. 7. n. 63. ubi expressè: resignatio ex causa permutationis dicitur simoniaca, si est triangularis, vel quadrangularis. Castrop. loc. cit. citans Less. ubi ante. n. 88. Suar. ubi ante. Garc. p. 1. c. 4. n. 21. qui tamen plus non dicit, quàm non valere permutationem protertio, & permutationem debere esse inter duos, non triangularem, aut quadrangularem. Ratio responsionis est, quòd ad evitandam simoniam in beneficiorum provisione omnis conventio & pactio obligans ad aliquid, quod de jure non inest, omnino cessare debet, juxta c. tuos. de simon. & c. fin. de pactis; sed in præsentem intervenit pactio de aliquo præstando, quod de jure non inest, dum primus obligat secundum, ut resignet in favorem tertii, secundus tertium, ut resignet in favorem primi. Castrop. loc. cit. Posse tamen idem intentum obtineri licitè vi duplicis permutationis, ut si ego permutem beneficium meum cum beneficio Petri, & habito be-